INDIAN JOURNAL OF MALAYALAM LANGUAGE RESEARCH STUDIES (സംസ്കൃതി)
(Open Access, Double-Blind Peer Reviewed Journal)
ISSN Online: 3108-1924 ISSN Print:
EDUSCHOOL ACADEMIC RESEARCH & PUBLISHERS

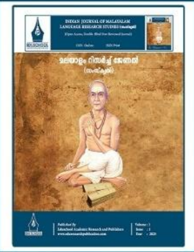

സമകാലിക മലയാള ചെറുകഥയിലെ സ്ത്രീ ശബ്ദങ്ങൾ

Mohanan Karuthaveetil

HSST,GHSS Nedungome, Sreekandapuram, Kannur, Kerala, India.

Article information

Received: 3rd January 2026
Received in revised form: 14th February 2026
Accepted: 9th March 2026
Available online: 28th April 2026

Volume: 2
Issue: 2
DOI: https://doi.org/10.63090/IJMLRS/3108.1924.0024

Abstract

The contributions of women writers to Malayalam short story literature have been notable since its early days. But in the second half of the twentieth century, female voices in Malayalam short stories took a decisive turn with the writings of Madhavikutty. Contemporary writers K.R. Meera, Indu Menon, and Gracie expanded this tradition, exploring themes of gender politics, bodily self-determination, and social resistance through their stories. This paper analyses the evolution of female voices in Malayalam short stories, thematic diversity, feminist narrative strategies, and gender politics in recent anthologies. The study incorporates observations by researchers including Gayathri J.

സാരാംശം

മലയാള ചെറുകഥാസാഹിത്യത്തിൽ സ്ത്രീ എഴുത്തുകാരുടെ സംഭാവനകൾ അതിന്റെ ആദ്യകാലം മുതൽ തന്നെ ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയിൽ മാധവിക്കുട്ടിയുടെ രചനകളോടെ മലയാള ചെറുകഥയിൽ സ്ത്രീ ശബ്ദങ്ങൾ ഒരു നിർണായക വഴിത്തിരിവ് നേടി. സമകാലിക എഴുത്തുകാരായ കെ.ആർ. മീര, ഇന്ദു മേനോൻ, ഗ്രേസി എന്നിവർ ഈ പാരമ്പര്യത്തെ കൂടുതൽ വിപുലമാക്കി, ലിംഗരാഷ്ട്രീയം, ശാരീരിക സ്വയംനിർണയം, സാമൂഹിക പ്രതിരോധം എന്നീ വിഷയങ്ങൾ തങ്ങളുടെ കഥകളിലൂടെ ആവിഷ്കരിച്ചു. ഈ പ്രബന്ധം മലയാള ചെറുകഥയിലെ സ്ത്രീ ശബ്ദങ്ങളുടെ പരിണാമം, പ്രമേയപരമായ വൈവിധ്യം, ഫെമിനിസ്റ്റ് ആഖ്യാനതന്ത്രങ്ങൾ, സമീപകാല സമാഹാരങ്ങളിലെ ലിംഗരാഷ്ട്രീയം എന്നിവ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. ഗായത്രി ജെ. അടക്കമുള്ള ഗവേഷകരുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഈ പഠനത്തിൽ ഉൾച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

പ്രധാന വാക്കുകൾ:- മലയാള ചെറുകഥ, സ്ത്രീ എഴുത്ത്, ഫെമിനിസം, മാധവിക്കുട്ടി, കെ.ആർ. മീര, ഇന്ദു മേനോൻ, ഗ്രേസി, ലിംഗരാഷ്ട്രീയം

ആമുഖം

മലയാള സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ ചെറുകഥ ഒരു പ്രധാന സാഹിത്യരൂപമായി വികസിച്ചത് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യദശകങ്ങളിലാണ്. വേങ്ങയിൽ കുഞ്ഞിരാമൻ നായനാർ, കേസരി ബാലകൃഷ്ണ പിള്ള, ബഷീർ, തകഴി, എം.ടി. വാസുദേവൻ നായർ തുടങ്ങിയ എഴുത്തുകാർ ചെറുകഥയ്ക്ക് സമ്പന്നമായ ഒരു പാരമ്പര്യം സൃഷ്ടിച്ചു. എന്നാൽ ഈ പാരമ്പര്യത്തിൽ സ്ത്രീ ശബ്ദങ്ങൾ പലപ്പോഴും അദൃശ്യമാക്കപ്പെടുകയോ ഓരത്ത് നിർത്തപ്പെടുകയോ ചെയ്തു. ജെ.

ദേവിക തന്റെ 'Her-Self: Gender and Early Writings of Malayalee Women' എന്ന പഠനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുപോലെ, മലയാളി സ്ത്രീയുടെ എഴുത്ത് എന്നും ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനമായിരുന്നു.[1]

ഈ പ്രബന്ധം മലയാള ചെറുകഥാസാഹിത്യത്തിലെ സ്ത്രീ ശബ്ദങ്ങളുടെ പരിണാമത്തെയും സമകാലിക പ്രസക്തിയെയും പരിശോധിക്കുന്നു. മാധവിക്കുട്ടിയുടെ തുടക്കം മുതൽ കെ.ആർ. മീരയും ഇന്ദു മേനോനും ഗ്രേസിയും വരെയുള്ള എഴുത്തുകാരികളുടെ സംഭാവനകൾ ഇവിടെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. ഗായത്രി ജെ. നിരീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ, കേരളീയ കഥാസാഹിത്യത്തിൽ സ്ത്രീ പ്രതിനിധാനം സാമൂഹികമായ മാറ്റങ്ങളുടെ കൂടി പ്രതിഫലനമാണ്.[2]

എലൈൻ ഷോവാൾട്ടറുടെ ഫെമിനിസ്റ്റ് വിമർശന ചട്ടക്കൂടിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, സ്ത്രീ എഴുത്തിന്റെ മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങൾ അനുകരണം (feminine), പ്രതിഷേധം (feminist), സ്വയം കണ്ടെത്തൽ (female) എന്ന മാതൃകയിലൂടെ മലയാള ചെറുകഥയിലെ സ്ത്രീ രചനകളെ ഈ പഠനം പരിശോധിക്കുന്നു.[3]

മലയാള ചെറുകഥയിലെ സ്ത്രീ എഴുത്തിന്റെ പരിണാമം

മലയാള ചെറുകഥയിൽ സ്ത്രീ എഴുത്തിന്റെ ചരിത്രം തിരയുമ്പോൾ ലളിതാംബിക അന്തർജനം, കെ. സരസ്വതിയമ്മ, ബി. മാലതിയമ്മ എന്നിവരുടെ രചനകളിലാണ് നാം ആദ്യം ചെന്നെത്തുക. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപകുതിയിൽ ലളിതാംബിക അന്തർജനം 'പ്രതികാരദേവത', 'അഗ്നിസാക്ഷി' തുടങ്ങിയ രചനകളിലൂടെ നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിലെ സ്ത്രീകളുടെ പീഡനങ്ങൾ ചിത്രീകരിച്ചു. ഈ രചനകൾ കേവലം സാഹിത്യ സൃഷ്ടികൾ മാത്രമല്ല, സാമൂഹിക പരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗം കൂടിയായിരുന്നു.[4]

കെ. സരസ്വതിയമ്മ 'ദേവദാസി', 'മന:സാക്ഷിക്കു ശേഷം' തുടങ്ങിയ കഥകളിലൂടെ ജാതിവ്യവസ്ഥയും ലിംഗവിവേചനവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം അനാവരണം ചെയ്തു. ജെ. ദേവിക ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുപോലെ, ഈ ആദ്യകാല എഴുത്തുകാരികൾ 'ആധുനിക മലയാളി സ്ത്രീ' എന്ന സങ്കല്പത്തെ നിർമിക്കുന്നതിൽ നിർണായക പങ്കു വഹിച്ചു. അവരുടെ കഥകൾ സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസം, വിവാഹ സമ്പ്രദായങ്ങൾ, കുടുംബ ഘടനയിലെ അസമത്വം എന്നിവയെ ചോദ്യം ചെയ്തു.[5]

അമ്പതുകളിലും അറുപതുകളിലും ആധുനികതാ പ്രസ്ഥാനം മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ശക്തമായി. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സ്ത്രീ എഴുത്തുകാർ നേരിട്ട വെല്ലുവിളി ഇരട്ടയായിരുന്നു: ഒരുവശത്ത് പുരുഷ മേധാവിത്വമുള്ള സാഹിത്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ, മറുവശത്ത് ആധുനികതയുടെ ഭാവുകത്വപരമായ സങ്കീർണതകൾ. എന്നിരുന്നാലും, ഈ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ മറികടന്ന് രാജലക്ഷ്മി, സാറാ ജോസഫ്, ഗ്രേസി തുടങ്ങിയ എഴുത്തുകാർ സ്വന്തമായ ആവിഷ്കാര മാർഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തി.

എഴുപതുകളിലും എൺപതുകളിലും കേരളത്തിലെ സ്ത്രീ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ച സാഹിത്യത്തിലും പ്രതിഫലിച്ചു. 'മനുഷ്യന്' എന്ന സാർവത്രിക സങ്കല്പത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന രചനകൾ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉയർന്നുവന്നു. സാറാ ജോസഫിന്റെ 'പാപത്തറ', 'ഒതപ്പ്' തുടങ്ങിയ രചനകൾ കേരളീയ സമൂഹത്തിലെ ലിംഗാധികാര ഘടനകളെ തുറന്നുകാട്ടി. ഗായത്രി ജെ. വിശദീകരിക്കുന്നതുപോലെ, ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ സ്ത്രീ എഴുത്ത് കേവലം സാഹിത്യ പ്രവർത്തനം മാത്രമല്ല, രാഷ്ട്രീയ ഇടപെടൽ കൂടിയായിരുന്നു.[6]

മാധവിക്കുട്ടിയുടെ പൈതൃകം

മലയാള ചെറുകഥയിലെ സ്ത്രീ ശബ്ദത്തിന്റെ ഏറ്റവും നിർണായകമായ നാഴികക്കല്ല് മാധവിക്കുട്ടിയുടെ (കമലാ സുരയ്യ, 1934–2009) രചനകളാണ്. 'എന്റെ കഥ' (1973) എന്ന ആത്മകഥയിലൂടെ മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ സ്ത്രീ ലൈംഗികതയെക്കുറിച്ചുള്ള തുറന്ന സംഭാഷണം ആരംഭിച്ച മാധവിക്കുട്ടി, ചെറുകഥകളിലും ഈ ധൈര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. 'നെയ്പ്പായസം', 'പക്ഷിയുടെ മണം', 'ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി' തുടങ്ങിയ കഥകൾ സ്ത്രീ ആഗ്രഹങ്ങളുടെയും നിരാശകളുടെയും സൂക്ഷ്മ ചിത്രണങ്ങളാണ്.[7]

മാധവിക്കുട്ടിയുടെ കഥകളിൽ ശരീരം ഒരു രാഷ്ട്രീയ ഉപകരണമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഷോവാൾട്ടർ നിർവചിക്കുന്ന 'female' ഘട്ടത്തിന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച ഉദാഹരണമാണ് മാധവിക്കുട്ടിയുടെ രചനകൾ സ്ത്രീ അനുഭവത്തിന്റെ സ്വയം കണ്ടെത്തലിന്റെ ഘട്ടം. അവരുടെ കഥാപാത്രങ്ങൾ വിവാഹ ജീവിതത്തിന്റെ ശൂന്യത, പ്രണയത്തിന്റെ സങ്കീർണത, ഏകാന്തതയുടെ ആഴം എന്നിവ അനുഭവിക്കുന്നവരാണ്. ആഖ്യാന ശൈലിയിൽ മാധവിക്കുട്ടി ഒന്നാം പുരുഷ

വിവരണത്തെ (first-person narrative) ഒരു ഫെമിനിസ്റ്റ് തന്ത്രമായി ഉപയോഗിച്ചു. 'ഞാൻ' എന്ന വാക്ക് അവരുടെ കഥകളിൽ ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രഖ്യാപനമാണ്.[8]

മാധവിക്കുട്ടിയുടെ പൈതൃകം സമകാലിക എഴുത്തുകാരികളിൽ ആഴത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. കെ.ആർ. മീരയും ഇന്ദു മേനോനും തങ്ങളുടെ രചനകളിൽ മാധവിക്കുട്ടിയുടെ ധൈര്യത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ അതിനപ്പുറത്തേക്ക് പോകുന്നു വ്യക്തിഗത അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് ഘടനാപരമായ വിമർശനത്തിലേക്ക്, ആത്മഭാഷണത്തിൽ നിന്ന് സാമൂഹിക വിശകലനത്തിലേക്ക്. മാധവിക്കുട്ടി തുറന്ന വാതിലിലൂടെ പുതിയ എഴുത്തുകാരികൾ കൂടുതൽ വിശാലമായ ഒരു ലോകത്തിലേക്ക് കടന്നിരിക്കുന്നു.

സമകാലിക സ്ത്രീ ചെറുകഥാകൃത്തുക്കൾ: കെ.ആർ. മീര, ഇന്ദു മേനോൻ, ഗ്രേസി

സമകാലിക മലയാള ചെറുകഥാസാഹിത്യത്തിൽ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ സ്ത്രീ ശബ്ദങ്ങളിൽ മുൻനിരയിലാണ് കെ.ആർ. മീര. 'ആരാച്ചാർ' (2012) എന്ന നോവലിലൂടെ ദേശീയ ശ്രദ്ധ നേടിയ മീര, ചെറുകഥകളിലും അതുല്യമായ സംഭാവനകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. 'മോഹമഞ്ഞ', 'ഒരു ഭ്രാന്തന്റെ ഡയറി', 'ഘാതകൻ' തുടങ്ങിയ കഥകളിൽ മീര അധികാരവും ലിംഗവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ സൂക്ഷ്മമായി അപഗ്രഥിക്കുന്നു. മീരയുടെ കഥാലോകം ചരിത്രവും മിത്തും യാഥാർഥ്യവും ഇടകലരുന്ന ഒരു ഇടമാണ്.[9]

ഇന്ദു മേനോൻ മലയാള ചെറുകഥയിൽ ശരീരരാഷ്ട്രീയത്തെ ഏറ്റവും തീവ്രമായി ആവിഷ്കരിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരിയാണ്. 'ബിർക്കൻഹെഡ്', 'ഭ്രാന്തൻ ചാവുകടൽ' തുടങ്ങിയ കഥാസമാഹാരങ്ങളിൽ അവർ സ്ത്രീ ശരീരത്തിന്മേലുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങളെയും അതിക്രമങ്ങളെയും നിശിതമായി വിമർശിക്കുന്നു. ഇന്ദു മേനോന്റെ ഭാഷ പലപ്പോഴും അക്രമാസക്തവും അസ്വസ്ഥതാജനകവുമാണ് അത് ബോധപൂർവമായ ഒരു സൗന്ദര്യശാസ്ത്ര തിരഞ്ഞെടുപ്പാണ്. ആഖ്യാനത്തിലെ അസ്വസ്ഥത വായനക്കാരനെ നിലവിലുള്ള ലിംഗ അസമത്വങ്ങളെ നേരിടാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നു.

ഗ്രേസി മലയാള ചെറുകഥയിൽ ഒരു സവിശേഷ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്ന് എഴുതുന്ന ഗ്രേസി, മതവും ലിംഗവും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷത്തെ അനന്യമായ രീതിയിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. 'മണൽമേട്ടിലെ മകൾ', 'അർജുനൻ' തുടങ്ങിയ കഥകളിൽ സ്ത്രീ ശരീരത്തിന്മേലുള്ള മതപരമായ നിയന്ത്രണങ്ങൾ, പാപ-പുണ്യ ദ്വന്ദ്വങ്ങൾ, ആത്മീയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായുള്ള അന്വേഷണം എന്നിവ പ്രമേയങ്ങളായി മാറുന്നു. ഗ്രേസിയുടെ ശാന്തവും ഗഹനവുമായ ആഖ്യാനശൈലി ഇന്ദു മേനോന്റെ തീവ്രതയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്, എന്നാൽ രണ്ടും ഒരേ ഫെമിനിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.[10]

ഈ മൂന്ന് എഴുത്തുകാരികളെയും ഒരുമിച്ച് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, മലയാള ചെറുകഥയിലെ സ്ത്രീ ശബ്ദങ്ങളുടെ വൈവിധ്യം വ്യക്തമാകുന്നു. മീരയുടെ ചരിത്രബോധം, ഇന്ദു മേനോന്റെ ശാരീരിക രാഷ്ട്രീയം, ഗ്രേസിയുടെ ആത്മീയ അന്വേഷണം ഇവ മൂന്നും വ്യത്യസ്ത ദിശകളിൽ നിന്ന് ഒരേ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക്, അതായത് സ്ത്രീയുടെ സ്വയംനിർണയാവകാശത്തിലേക്ക്, നയിക്കുന്നു.

ഫെമിനിസ്റ്റ് ആഖ്യാനങ്ങളും പ്രതിരോധവും

മലയാള ചെറുകഥയിലെ ഫെമിനിസ്റ്റ് ആഖ്യാനങ്ങൾ കേവലം സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ചിത്രീകരണം മാത്രമല്ല, ആഖ്യാനഘടനയിൽ തന്നെയുള്ള ഇടപെടൽ കൂടിയാണ്. പരമ്പരാഗത ആഖ്യാന രൂപങ്ങൾ രേഖീയ കഥാഗതി, ഏകീകൃത കഥാപാത്ര നിർമാണം, 'closure' ഉള്ള അവസാനങ്ങൾ ഇവയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന രചനാ തന്ത്രങ്ങൾ സമകാലിക സ്ത്രീ എഴുത്തുകാർ വ്യാപകമായി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഷോവാൾട്ടർ നിർദേശിക്കുന്ന 'gynocriticism' സ്ത്രീ എഴുത്തിന്റെ സ്വന്തം പാരമ്പര്യവും ഭാവുകത്വവും കണ്ടെത്തൽ ഈ എഴുത്തുകാരികളുടെ രചനകളിൽ പ്രകടമാണ്.[3]

പ്രതിരോധത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന രൂപം ഭാഷയിൽ തന്നെയാണ്. മലയാള ചെറുകഥയിൽ സ്ത്രീ എഴുത്തുകാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷ അതിന്റെ ശൈലി, താളം, രൂപകങ്ങൾ പുരുഷ എഴുത്തുകാരുടെ ഭാഷയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. ഇന്ദു മേനോന്റെ അക്രമാസക്ത ഭാഷ, ഗ്രേസിയുടെ നിശ്ശബ്ദതയുടെ ഭാഷ, മീരയുടെ സൂക്ഷ്മ ഭാഷ ഇവ മൂന്നും വ്യത്യസ്ത രീതിയിൽ ആധിപത്യ ഭാഷയെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. ദലിത്-ഫെമിനിസ്റ്റ് രചനകളിൽ ഈ ഭാഷാ പ്രതിരോധം കൂടുതൽ തീവ്രമാണ്.[11]

കേരളത്തിൽ ദലിത്-ഫെമിനിസ്റ്റ് ചെറുകഥകളുടെ ഉയർച്ച ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വികാസമാണ്. ജാതിയും ലിംഗവും തമ്മിലുള്ള intersectionality-യെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന ഈ രചനകൾ പരമ്പരാഗത ഫെമിനിസ്റ്റ് ചട്ടക്കൂടുകളെ തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. മേൽജാതി ഫെമിനിസത്തിന്റെ പരിമിതികളെ ഈ എഴുത്തുകാരികൾ തുറന്നുകാട്ടുന്നു. ഡി.കെ. സൈനുദ്ദീൻ, ദാസൻ എന്നിവരുടെ 'The Oxford India Anthology of Malayalam Dalit Writing' ഈ സാഹിത്യ ധാരയുടെ ഒരു പ്രധാന രേഖയാണ്.[12]

ലൈംഗിക ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന ചെറുകഥകളും സമീപകാലത്ത് മലയാളത്തിൽ ഉയർന്നുവരുന്നുണ്ട്. ട്രാൻസ്ജെൻഡർ, ക്വിയർ അനുഭവങ്ങളെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന രചനകൾ ഫെമിനിസ്റ്റ് ആഖ്യാനത്തിന്റെ അതിരുകളെ വിപുലീകരിക്കുന്നു. ലിംഗം എന്ന സങ്കല്പത്തെ ദ്വന്ദ്വാത്മക ചട്ടക്കൂടിൽ (binary framework) നിന്ന് മോചിപ്പിക്കുന്ന ഈ രചനകൾ മലയാള ചെറുകഥയ്ക്ക് പുതിയ ദിശാബോധം നൽകുന്നു.

സമീപകാല സമാഹാരങ്ങളിലെ ലിംഗരാഷ്ട്രീയം

മലയാള ചെറുകഥാ സമാഹാരങ്ങളുടെ ചരിത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, സ്ത്രീ എഴുത്തുകാരുടെ പ്രാതിനിധ്യത്തിൽ വന്ന മാറ്റം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ആദ്യകാല സമാഹാരങ്ങളിൽ സ്ത്രീ എഴുത്തുകാർ ന്യൂനപക്ഷമായിരുന്നു 'മലയാളത്തിന്റെ സുവർണ കഥകൾ' പോലുള്ള ക്ലാസിക് സമാഹാരങ്ങളിൽ ലളിതാംബിക അന്തർജനവും മാധവിക്കുട്ടിയും മാത്രമാണ് സ്ത്രീ പ്രാതിനിധ്യം വഹിച്ചത്. എന്നാൽ സമീപകാല സമാഹാരങ്ങളിൽ ഈ ചിത്രം ഗണ്യമായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

ഗായത്രി ജെ. തന്റെ ഗവേഷണത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുപോലെ, കേരളീയ കഥാസാഹിത്യത്തിലെ സ്ത്രീ പ്രതിനിധാനം ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഗുണപരവും അളവുപരവുമായ മാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. സമീപകാല സമാഹാരങ്ങളിൽ സ്ത്രീ എഴുത്തുകാരുടെ എണ്ണം മാത്രമല്ല, അവരുടെ രചനകളുടെ പ്രമേയ വൈവിധ്യവും ഗണ്യമായി വർധിച്ചിരിക്കുന്നു. ലൈംഗികത, ജാതി, വർഗം, മതം, പരിസ്ഥിതി തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ സ്ത്രീ ദൃഷ്ടികോണത്തിൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു.[2]

DC ബുക്സ്, മാതൃഭൂമി, കറന്റ് ബുക്സ് തുടങ്ങിയ പ്രസാധകർ സ്ത്രീ എഴുത്തുകാരുടെ സമാഹാരങ്ങൾ പ്രത്യേകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത് ഈ മാറ്റത്തിന്റെ സൂചനയാണ്. 'പെണ്ണെഴുത്ത്' എന്ന സങ്കല്പം തന്നെ ഒരു വിപണന തന്ത്രമായി മാറിയിരിക്കുന്നുവെന്ന വിമർശനം ഉണ്ടെങ്കിലും, ഈ സമാഹാരങ്ങൾ സ്ത്രീ ശബ്ദങ്ങൾക്ക് ഒരു വേദി ഒരുക്കുന്നു എന്ന കാര്യം നിഷേധിക്കാനാവില്ല.

സമാഹാരങ്ങളിലെ ലിംഗരാഷ്ട്രീയം എഡിറ്റോറിയൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ തന്നെ ദൃശ്യമാണ്. ഏതൊക്കെ കഥകൾ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു, ഏതൊക്കെ ഒഴിവാക്കുന്നു, എങ്ങനെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നു, ആമുഖത്തിൽ എന്തൊക്കെ പറയുന്നു ഇവയെല്ലാം രാഷ്ട്രീയ തീരുമാനങ്ങളാണ്. സ്ത്രീ എഴുത്തുകാരെ 'സ്ത്രീ' എന്ന ലേബലിൽ വേർതിരിക്കുന്നത് തന്നെ ഒരു ലിംഗരാഷ്ട്രീയ പ്രവൃത്തിയാണ്. അതേസമയം, ആ വേർതിരിവ് ഇല്ലാതെ സ്ത്രീ ശബ്ദങ്ങൾ 'പൊതു' സാഹിത്യത്തിൽ അദൃശ്യമാകുമോ എന്ന ഉത്കണ്ഠയും നിലനിൽക്കുന്നു.[13]

ഡിജിറ്റൽ മാധ്യമങ്ങളും സോഷ്യൽ മീഡിയയും സ്ത്രീ ചെറുകഥയ്ക്ക് പുതിയ വേദികൾ തുറന്നിരിക്കുന്നു. ഓൺലൈൻ ലിറ്ററേച്ചർ മാഗസിനുകൾ, ബ്ലോഗുകൾ, സോഷ്യൽ മീഡിയ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകൾ എന്നിവയിലൂടെ പരമ്പരാഗത പ്രസിദ്ധീകരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ അധികാര ശ്രേണിയെ (gatekeeping) മറികടക്കാൻ പുതിയ എഴുത്തുകാരികൾക്ക് സാധിക്കുന്നു. ഇത് മലയാള ചെറുകഥയിലെ സ്ത്രീ ശബ്ദങ്ങളുടെ ജനാധിപത്യവൽക്കരണമാണ്.

ഉപസംഹാരം

മലയാള ചെറുകഥയിലെ സ്ത്രീ ശബ്ദങ്ങളുടെ യാത്ര ലളിതാംബിക അന്തർജനത്തിൽ നിന്ന് സമകാലിക എഴുത്തുകാരികൾ വരെ നീളുന്ന ഒരു സമ്പന്നമായ പാരമ്പര്യമാണ്. ഈ പാരമ്പര്യത്തിൽ മാധവിക്കുട്ടി ഒരു നിർണായക നാഴികക്കല്ലാണ് അവരുടെ ധൈര്യം സമകാലിക എഴുത്തുകാരികൾക്ക് വഴി തുറന്നു. കെ.ആർ. മീര, ഇന്ദു മേനോൻ, ഗ്രേസി എന്നിവരുടെ രചനകൾ ഈ പാരമ്പര്യത്തെ കൂടുതൽ വിപുലവും സങ്കീർണവുമാക്കുന്നു.

ഷോവാൾട്ടറുടെ ചട്ടക്കൂടിൽ നോക്കിയാൽ, സമകാലിക മലയാള ചെറുകഥയിലെ സ്ത്രീ ശബ്ദങ്ങൾ 'female' ഘട്ടത്തിൽ അതായത് സ്വയം കണ്ടെത്തലിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ ദൃഢമായി നിലകൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ ദലിത്-ഫെമിനിസ്റ്റ് രചനകളും ക്വിയർ ആഖ്യാനങ്ങളും ഈ ചട്ടക്കൂടിനെ തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു ആരുടെ 'സ്വയം' എന്നതാണ് അവർ ഉയർത്തുന്ന ചോദ്യം.

ഗായത്രി ജെ. സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, കേരളീയ കഥാസാഹിത്യത്തിലെ സ്ത്രീ പ്രതിനിധാനത്തിന്റെ പഠനം ഇന്ന് കൂടുതൽ പ്രസക്തമാണ്. സാഹിത്യ വിമർശനത്തിലും സാമൂഹിക ശാസ്ത്ര ഗവേഷണത്തിലും ഈ വിഷയത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം വർധിച്ചുവരികയാണ്. മലയാള ചെറുകഥ ഇന്ന് കൂടുതൽ ബഹുസ്വരവും ജനാധിപത്യപരവുമായ ഒരു സാഹിത്യ ഇടമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു അതിൽ സ്ത്രീ ശബ്ദങ്ങളുടെ സംഭാവന അമൂല്യമാണ്.[14]

അവലംബങ്ങൾ

1. Devika, J. *Her-Self: Gender and Early Writings of Malayalee Women*. Kolkata: Stree, 2005.
2. Gayathri, J. "കേരളീയ കഥാസാഹിത്യത്തിൽ സ്ത്രീ പ്രതിനിധാനം: ഒരു വിമർശനാത്മക വിശകലനം." *Indian Journal of Malayalam Language Research Studies (IJMLRS)* 1, no. 2 (2025): 54–59. https://doi.org/10.63090/IJMLRS/3108.1924.0008.
3. Showalter, Elaine. "Feminist Criticism in the Wilderness." *Critical Inquiry* 8, no. 2 (1981): 179–205.
4. അന്തർജനം, ലളിതാംബിക. *അഗ്നിസാക്ഷി*. തൃശൂർ: കറന്റ് ബുക്സ്, 1976.
5. Devika, J. *Her-Self: Gender and Early Writings of Malayalee Women*. Kolkata: Stree, 2005.
6. Gayathri, J. "കേരളീയ കഥാസാഹിത്യത്തിൽ സ്ത്രീ പ്രതിനിധാനം: ഒരു വിമർശനാത്മക വിശകലനം." *Indian Journal of Malayalam Language Research Studies (IJMLRS)* 1, no. 2 (2025): 54–59.
7. മാധവിക്കുട്ടി. *എന്റെ കഥ*. തൃശൂർ: കറന്റ് ബുക്സ്, 1973.
8. Showalter, Elaine. "Feminist Criticism in the Wilderness." *Critical Inquiry* 8, no. 2 (1981): 179–205.
9. Meera, K. R. *ആരാച്ചാർ*. കോട്ടയം: DC ബുക്സ്, 2012.
10. ഗ്രേസി. *ഗ്രേസിയുടെ കഥകൾ [Gracy's Stories]*. കോട്ടയം: DC ബുക്സ്, 2005.
11. Satyanarayana, K., and Susie Tharu, eds. *No Alphabet in Sight: New Dalit Writing from South India*. New Delhi: Penguin Books India, 2011.
12. Dasan, M., V. Pratibha, Pradeepan Pampirikunnu, and C. S. Chandrika, eds. *The Oxford India Anthology of Malayalam Dalit Writing*. New Delhi: Oxford University Press, 2012.
13. Pillai, Meena T. "Gender, Writing and the Limits of Feminist Literary Criticism in Kerala." In *Women in Malayalam Cinema: Naturalizing Gender Hierarchies*, edited by Meena T. Pillai, 22–40. Hyderabad: Orient Blackswan, 2010.
14. Gayathri, J. "കേരളീയ കഥാസാഹിത്യത്തിൽ സ്ത്രീ പ്രതിനിധാനം: ഒരു വിമർശനാത്മക വിശകലനം." *Indian Journal of Malayalam Language Research Studies (IJMLRS)* 1, no. 2 (2025): 54–59.